

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ ๒ ที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน ๓๓๘ ฉบับ จากจำนวนนิสิตทั้งหมด ๔๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘๑ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากนิสิตได้นำมาคิดเป็นร้อยละของจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏต่อไปนี้

๑. ประสิทธิภาพการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชานี้

๑.๑ ในระดับมัธยมศึกษา ในจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม ๓๓๘ คน มีผู้ตอบว่าชอบเรียนภาษาอังกฤษ ๒๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๔ ตอบว่าไม่ชอบเรียน ๑๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๕ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ในจำนวน ๒๖๐ คน ที่ชอบเรียนวิชานี้ให้เหตุผลดังนี้

ตารางที่ ๑ สาเหตุที่นิสิตชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ง่ายและได้คะแนนดี	๕๕	๒๑.๑๕
จำเป็นในการสอบ เข้ามหาวิทยาลัยและในการเรียนชั้นสูงต่อไป	๑๐๐	๓๘.๔๖
รักครูผู้สอน	๓๓	๑๒.๖๓
ชอบเรียนภาษา	๖๔	๒๔.๖๒

ตัวเลขในตารางที่ ๑ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๘.๘๖ ชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา เพราะเห็นว่าจำเป็นในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย และในการเรียนชั้นสูงต่อไป นิสิตส่วนน้อย คือร้อยละ ๑๔.๒๓ ชอบเรียนเพราะรักครูผู้สอน

ส่วนนิสิตที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อครั้งศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีจำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๕ นั้นให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ สาเหตุที่นิสิตไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ยาก เรียนไม่รู้เรื่อง	๒๘	๒๓.๙๓
ครูผู้สอนดีมาก	๕	๔.๒๗
ตั้งใจจะศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่ใช่คณะอักษรศาสตร์	๑๑	๙.๔๐
การบ้านมาก	๑๐	๘.๕๕
เบื่อการเรียนซึ่งส่วนใหญ่ต้องท่องจำ	๒๑	๑๗.๑๔
แบบเรียนที่ใช้ไม่น่าสนใจ	๔๘	๓๙.๗๕

ตัวเลขในตารางที่ ๒ ชี้ให้เห็นว่า ในจำนวนที่ไม่ชอบเรียนวิชานี้ ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๙.๗๕ ให้เหตุผลว่าที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาเพราะแบบเรียนที่ใช้ไม่น่าสนใจ และส่วนน้อยคือร้อยละ ๔.๒๗ ไม่ชอบเรียนเพราะครูผู้สอนดีมาก

๑.๒ ในระดับปริญญาตรีปีที่ ๑ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในจำนวนนิสิต
ที่ตอบแบบสอบถาม ๓๓๘ คน มีผู้ตอบว่าชอบเรียนภาษาอังกฤษ ๒๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ
๒๓.๒๐ ตอบว่าไม่ชอบเรียน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๕ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่
ชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อศึกษาอยู่ในระดับปริญญาปีที่ ๑ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ นับว่า
นิสิตส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชานี้ทั้งก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว นิสิต
ที่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเข้าเรียนในชั้นปีที่ ๑ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีร้อยละ
๒๓.๒๐ นี้ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓ สาเหตุที่นิสิตชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อศึกษาในชั้นปีที่ ๑ ใน
คณะวิศวกรรมศาสตร์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยให้เข้าใจคำารซึ่ง เป็นภาษาอังกฤษได้ดี ง่ายและได้คะแนนดี	๑๒๓	๔๘.๔๓
ชอบ เรียนภาษา	๖๐	๒๓.๖๒
เนื้อหาวิชาน่าสนใจ	๔๔	๑๘.๒๘
ชอบอาจารย์ผู้สอนซึ่งใจดีและมีมนุษยสัมพันธ์กับนิสิตดีมาก	๓๑	๑๒.๒๐
	๓๐	๑๑.๔๕

ตัวเลขในตารางที่ ๓ ชี้ให้เห็นว่า ในชั้นปีที่ ๑ นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๔๘.๔๓
ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะการเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้เข้าใจคำารซึ่ง เป็นภาษา
อังกฤษได้ดีขึ้น นับว่านิสิตเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชานี้ นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ
๑๑.๔๕ ชอบเรียนเพราะชอบอาจารย์ผู้สอนซึ่งใจดี และมีมนุษยสัมพันธ์กับนิสิตดีมาก

ส่วนนิสิตที่ตอบว่าไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ ๑ ซึ่งมีจำนวน ๑๒๐ คน
คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๕ ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔ สาเหตุที่นิสิตไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ ๑

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สนใจวิชาอื่นมากกว่า	๘๓	๗๒.๕๐
ยากเกินไป ได้คะแนนไม่ดี	๓๒	๒๖.๖๓
เนื้อหาวิชาเหมาะกับนิสิตอักษรศาสตร์มากกว่านิสิตวิศวกรรมศาสตร์		
วิศวกรรมศาสตร์	๘๓	๗๒.๕๐
การบ้านมาก	๓	๕.๘๓

ตัวเลขในตารางที่ ๔ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๒.๕๐ ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะสนใจวิชาอื่นมากกว่า ประการหนึ่ง และเพราะคิดว่าเนื้อหาวิชาเหมาะกับนิสิตอักษรศาสตร์มากกว่านิสิตวิศวกรรมศาสตร์ อีกประการหนึ่ง สำหรับสาเหตุประการหลังนี้พบว่าสอดคล้องกับ เหตุผลที่แสดงไว้ในตารางที่ ๒ กล่าวคือ ในชั้นมัธยมนิสิตไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะตั้งใจจะศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่ใช่คณะอักษรศาสตร์ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่มีความคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษนั้นเป็นวิชาของนิสิตอักษรศาสตร์เท่านั้น

๒. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

ในจำนวนนิสิตที่ตอบคำถาม ๓๓๔ คน นิสิตส่วนใหญ่คือ ๒๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕๘ ตอบว่า การเรียนภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นมากและนิสิตส่วนน้อยคือ ๕ คน หรือร้อยละ ๑.๓๒ ตอบว่าไม่มีความจำเป็นเพราะไม่จำเป็นต้องใช้เพราะไม่เห็นความสำคัญ และอีกร้อยละ ๓๔.๑๒ ตอบว่า มีความจำเป็นน้อยกว่าวิชาทางวิศวกรรมโดยตรง นิสิตที่ตอบว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นได้ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๕ สาเหตุที่นิสิตคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
คิดจะไปศึกษาต่อต่างประเทศ	๔๕	๔๕.๐๑
คิดจะทำงานกับบริษัทต่างประเทศ	๕๐	๒๕.๗๕
คิดจะหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านตำราซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษ	๑๕๕	๕๖.๕๓
สังคมยกย่องผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	๓๓	๑๘.๓๓

ตัวเลขในตารางที่ ๕ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๖.๕๓ เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นเพราะคิดจะหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านตำราซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าคำตอบนี้สอดคล้องกับสาเหตุที่นิสิตชอบเรียนภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ ๑ เพราะช่วยให้เข้าใจตำราซึ่งเป็นภาษาอังกฤษดีขึ้น ดังปรากฏในตารางที่ ๓ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่ชอบและเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพราะช่วยให้เข้าใจตำราซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษอันจะเป็นแนวทางในการหาความรู้เพิ่มเติมได้ นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๘.๓๓ ตอบว่าเพราะสังคมยกย่องผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ส่วนนิสิตที่ตอบว่าการเรียนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นนั้น มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑.๓๒ ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเพราะไม่จำเป็นต้องใช้

๓. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในระดับปริญญาตรีปีที่ ๒ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์

๓.๑ ความชอบและไม่ชอบตลอดจนเหตุผล

ในจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม ๓๓๔ คน มีผู้ตอบว่าชอบเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค ๓๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๗ ตอบว่าไม่ชอบเรียน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ

๑๑.๓๘ แสดงว่านิสิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค ในจำนวน ๓๗๔ คน ที่ชอบเรียนวิชานี้ให้เห็นผลต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๒ สาเหตุที่นิสิตชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในชั้นปีที่ ๒

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประโยชน์ในการอ่านตำราทางวิศวกรรม ง่ายและได้คะแนนดี	๒๕๐	๖๗.๑๓
เนื้อหาวิชาตรงกับความสนใจ	๖๐	๑๖.๒๘
ชอบเรียนภาษา	๑๐๓	๒๗.๕๙
	๔๓	๑๑.๐๑

ตัวเลขในตารางที่ ๒ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๗.๑๓ ชอบเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค เพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการอ่านตำราทางวิศวกรรม จะเห็นได้ว่า คำตอบนี้สอดคล้องกับคำตอบของนิสิตที่ว่า เมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๑ ชอบและเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพราะช่วยให้เข้าใจตำราซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังปรากฏในตารางที่ ๓ และที่ ๕ นับว่าในชั้นปีที่ ๑ และ ๒ ความเห็นของนิสิตที่มีความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษไม่เปลี่ยนแปลง นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๑.๐๑ ตอบว่าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค เพราะชอบเรียนภาษา

ส่วนนิสิตร้อยละ ๑๑.๐๑ ซึ่งไม่ชอบเรียนวิชานี้ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๗ สาเหตุที่นิสิตไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนไม่รู้เรื่อง น่าเบื่อ	๑๘	๔๑.๘๖
ยากและไต่คะแนนไม่ดี	๒๕	๕๘.๑๔
เนื้อหาไม่น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว	๑๐	๒๓.๒๖
อาจารย์เข้มงวดเรื่อง เวลาเข้าเรียนและการทำงานส่ง	๑๒	๒๗.๕๑

ตัวเลขในตารางที่ ๗ ชี้ให้เห็นว่า ในจำนวนนิสิตที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคนี้ ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๘.๑๔ ให้เหตุผลว่าที่ไม่ชอบเรียนวิชานี้เพราะยาก และได้คะแนนไม่ดี และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๒๓.๒๖ ตอบว่าไม่ชอบเรียนเพราะเนื้อหาวิชาไม่น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว

๓.๒ เนื้อหาวิชา

ในการเรียนภาษาอังกฤษเน้นถึงทักษะทั้ง ๔ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๖.๐๖ ตอบว่าทักษะที่ควรฝึกให้มากเป็นอันดับแรก คือทักษะในการอ่าน อันดับสองคือการฟัง อันดับสามคือการพูด และอันดับสี่คือการเขียน นั้น มีผู้ตอบเพียงร้อยละ ๑๓.๙๔

ในจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม ๓๗๔ คน มีผู้ตอบว่า เนื้อหาวิชาที่กำลังเรียนอยู่เหมาะสมแล้วเป็นจำนวน ๒๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๓ มีผู้ตอบว่ายังไม่เหมาะสมควรแก้ไข เป็นจำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๗ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะสมแล้ว ในจำนวน ๑๓๘ คนที่เห็นว่ายังไม่เหมาะสมควรแก้ไข ให้เหตุผลดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔ สาเหตุที่เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคยังไม่เหมาะสม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาวิชามีความยาวมากเกินไป	๑๔	๑๔.๑๔
เนื้อหาวิชามีความสั้นมากเกินไป	๓๑	๓๑.๓๑
เนื้อหาวิชามีความยากมากเกินไป	๕๒	๕๒.๕๓
เนื้อหาวิชาความง่ายมากเกินไป	๓๑	๓๑.๓๑

ตัวเลขในตารางที่ ๔ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๒.๕๓ เห็นว่าเนื้อหาวิชายังไม่เหมาะสมเพราะเนื้อหาวิชามีความยากมากเกินไป และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๔.๑๔ เห็นว่าเพราะเนื้อหาที่มีความยาวมากเกินไป

ในจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม ๓๓๔ คน นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๒๓.๕๔ ตอบว่าเนื้อหาวิชาควรเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้ได้ทั้งในชีวิตประจำวัน และในวิชาชีพวิศวกรรม นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๔.๓๓ เห็นว่าเนื้อหาวิชาควรเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้ได้เฉพาะในชีวิตประจำวันเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวิชาทางวิศวกรรม นิสิตที่ตอบว่าเนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับวิชาทางวิศวกรรมด้วยนั้น ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๓.๑๒ เห็นว่าควรเกี่ยวข้องกับทุกสาขาวิชาทางวิศวกรรมโดยจัดสลับกันไปแต่ละบทเรียน โดยให้เหตุผลว่าเพราะเป็นความรู้พิเศษที่น่าสนใจ และเพราะเห็นว่าวิศวกรรมที่ดีไม่ควรจะมีความรู้และความสนใจเฉพาะในสาขาวิชาของตนเท่านั้น

ส่วนนิสิตที่เห็นว่า เนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับ เฉพาะสาขาวิชาที่นิสิตเลือกเป็นวิชาเอก ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๓๑.๒๕ ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๕ สาเหตุที่นิสิตเห็นว่าเนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับเฉพาะสาขา
วิชาที่นิสิตเลือกเป็นวิชาเอก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
นิสิตสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นเนื่องจากเป็นวิชาเอก ของตน	๗๔	๘๕.๐๖
ทำให้นิสิตคุ้นเคยกับศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวิชา ของตนยิ่งขึ้น	๘๐	๘๑.๕๕
มีความคิดว่าเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับทุกสาขาวิชาทาง วิศวกรรมนั้นให้ความรู้แต่เพียงผิวเผินไม่เป็นประโยชน์ แต่อย่างใด	๒๒	๒๕.๒๔
ไม่มีความสนใจในสาขาวิชาอื่น	๔	๔.๖๐

ตัวเลขในตารางที่ ๕ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๑.๕๕ เห็นว่าเนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับเฉพาะสาขาวิชาที่นิสิตเลือกเรียนเป็นวิชาเอก เพราะทำให้นิสิตคุ้นเคยกับศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในวิชาของตนยิ่งขึ้น และส่วนน้อยคือร้อยละ ๔.๖๐ ให้เหตุผลว่าไม่มีความสนใจในสาขาวิชาอื่น

ในค่านี้อาจารย์มีนิสิตให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาเป็นจำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๑ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้นำมาประมวลเสนอตั้งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๐ ข้อเสนอแนะของนิสิตในเรื่อง เนื้อหาวิชา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการเขียนความเรียงเป็นภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้	๒๘	๕๐
เนื้อเรื่องที่น่ามาสอนควรให้ใกล้เคียงกับตำราเรียนทางวิศวกรรมซึ่งกำลังเรียนอยู่	๒๕	๓๕.๓๑
ควรมีภาพประกอบเนื้อเรื่อง	๓๓	๕๕.๓๑
ควรมีฝึกหัดการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้	๖๐	๘๕.๓๑

ตัวเลขในตารางที่ ๑๐ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๕.๓๑ เสนอให้ฝึกการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ และส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๕.๓๑ เสนอว่าเนื้อเรื่องที่น่ามาสอนควรให้ใกล้เคียงกับตำราเรียนทางวิศวกรรมซึ่งกำลังเรียนอยู่

๓.๓ วิธีการสอน

การสอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในชั้นปีที่ ๒ แบ่งวิธีการสอนเป็น ๔ ส่วนคือ การสอนและฝึกวิธีใช้ไวยากรณ์ (Structural Drills) การสอนเนื้อเรื่อง (Texts) การทำแบบฝึกหัด (Exercises) และการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory) นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๔.๐๖ เห็นว่าวิธีการสอนเช่นนี้ดีแล้ว และส่วนน้อยคือร้อยละ ๖๔.๐๖ เห็นว่ายังไม่เหมาะสมควรแก้ไข โดยให้เหตุผลต่าง ๆ ดังในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๑ สาขาที่นิสิตคิดว่าวิธีการสอนที่เป็นอยู่ยังไม่เหมาะสม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ยึดภาค นารำคาญ	๑๕	๒๐.๒๗
จู้เหมือนสอนเด็ก	๑๗	๑๔.๐๕
อาจารย์ไม่มีเวลาอธิบายข้อสงสัยของนิสิตเกี่ยวกับ บทเรียนที่ผ่านมาแล้ว เพราะแต่ละชั่วโมงจะมี บทเรียนออกมาใหม่ และจะต้องสอนให้ครบในเวลา ที่กำหนดไว้คือหนึ่งชั่วโมง	๕๑	๕๖.๑๗

ตัวเลขในตารางที่ ๑๑ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๖.๑๗ เห็นว่าวิธีการสอนวิชานี้ยังไม่เหมาะสม เพราะอาจารย์ไม่มีเวลาอธิบายข้อสงสัยของนิสิตเกี่ยวกับบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว เนื่องจากแต่ละชั่วโมงจะมีบทเรียนออกมาใหม่ และจะต้องสอนให้ครบในเวลาที่กำหนดไว้คือหนึ่งชั่วโมง และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๔.๐๕ คิดว่าวิธีการสอนที่เป็นอยู่จู้เหมือนสอนเด็ก

ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในชั้นปีที่ ๓ นี้ ตามปกติแล้วอาจารย์ผู้สอนจะอธิบายโดยใช้ภาษาอังกฤษโดยตลอด จะมีบ้าง ที่จะอธิบายเป็นภาษาไทยในกรณีที่เนื้อหาวิชายาก นิสิตไม่เข้าใจจริง ๆ ในเรื่องภาษาที่ใช้ในการสอนนี้ นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๖.๑๗ มีความเห็นว่าอาจารย์ควรอธิบายเป็นภาษาไทยบ้าง เมื่อนิสิตไม่เข้าใจ และส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๕๗ เห็นว่าอาจารย์ควรสอนเป็นภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ ส่วนนิสิตที่เห็นว่าอาจารย์ควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนโดยตลอดนั้นมีร้อยละ ๑๔.๕๑

ตามปกติแล้ว อาจารย์ผู้สอนมักจะตั้งคำถามให้นิสิตตอบอยู่เสมอ เพื่อทดสอบความเข้าใจของนิสิต โดยปกติมักใช้วิธีถามโดยระบุชื่อผู้ที่ต้องการให้ตอบ แต่ในบางครั้ง

คำถามโดยไม่ระบุชื่อ เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตตอบตามความสมัครใจ โดยเฉพาะในกรณีที่คำถามยากกว่าธรรมดา ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๓.๓๓ เห็นว่าอาจารย์ควรเรียกถามนิสิตทุกคนในแต่ละชั่วโมงโดยระบุชื่อคนตอบ และส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๕.๓๘ เห็นว่าอาจารย์ควรถามคำถามโดยไม่ระบุชื่อผู้ตอบ

ในคําถามวิธีการสอนนี้ มีนิสิตให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเข้ามา เป็นจำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้นำเสนอดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๒ ข้อเสนอแนะของนิสิตในเรื่องวิธีการสอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ควรสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	๘๒	๖๗.๗๘
อาจารย์ควรรวบรวมข้อผิดพลาดที่พบในการทำแบบฝึกหัดของนิสิตมาอธิบายให้เข้าใจทั่วกัน	๑๕	๒๔.๑๘
ก่อนเริ่มบทเรียนใหม่แต่ละครั้ง อาจารย์ควรทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วบ้าง แล้วจึงอธิบายสั้น ๆ ถึงสิ่งที่จะเรียนใหม่ต่อไป	๑๕	๒๔.๑๘
อาจารย์ควรอธิบายบทเรียนแต่ละบทอย่างละเอียด อธิบายความสำคัญเรื่อง เข้าใจดีแล้ว แม้กระทั่งข้อความที่เป็นความรู้ทางวิศวกรรมโดยตรง	๓๐	๔๘.๓๘

ตัวเลขในตารางที่ ๑๒ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๗.๗๘ เสนอว่าอาจารย์ควรสอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและส่วนน้อยคือร้อยละ ๒๔.๑๘ เสนอว่าอาจารย์ควรรวบรวมข้อผิดพลาดที่พบในการทำแบบฝึกหัดของนิสิตมาอธิบายให้เข้าใจทั่วกัน

และก่อนเริ่มบทเรียนใหม่แต่ละครั้ง อาจารย์ควรทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วบ้าง แล้วจึงอธิบายสั้น ๆ ถึงสิ่งที่จะเรียนใหม่ต่อไป จะเห็นได้ว่าข้อเสนอแนะทุกข้อของนิสิตสอดคล้องกับสาเหตุที่นิสิตมีความคิดว่าวิธีการสอนเท่าที่เป็นอยู่ยังไม่เหมาะสม เพราะอาจารย์ไม่มีเวลาอธิบายข้อสงสัยของนิสิตเกี่ยวกับบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว เพราะแต่ละชั่วโมงจะมีบทเรียนออกมาใหม่ และจะต้องสอนให้ครบในเวลาที่กำหนดไว้คือหนึ่งชั่วโมง ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๑ และนอกจากนั้นยังสอดคล้องกับความเห็นของนิสิตที่ว่าเนื้อหาวิชายังไม่เหมาะสมเพราะมีความยาวมากเกินไป ดังปรากฏในตารางที่ ๘ แสดงว่าวิธีการสอนเท่าที่เป็นอยู่นั้นเร็วเกินไป นิสิตติดตามบทเรียนไม่ทัน และอาจารย์ก็ไม่มีเวลากลับมาอธิบายข้อข้องใจของนิสิตเกี่ยวกับบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว เพราะมีบทเรียนใหม่จะต้องสอนให้จบในชั่วโมงนั้น นอกจากนั้นบทเรียนแต่ละบทก็มีความยาวจนอาจารย์ไม่มีเวลาเหลือพอจะอธิบายบทเรียนเก่า ๆ ได้

๓.๔ อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคนี้มีทั้ง อาจารย์ไทยและอาจารย์เจ้าของภาษา ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๗๔ คน ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๔.๒๔ เลือกเรียนกับอาจารย์ไทย และส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๖.๗๔ เลือกเรียนกับอาจารย์เจ้าของภาษา นิสิตส่วนน้อยที่เลือกเรียนกับอาจารย์เจ้าของภาษานี้ให้เหตุผลต่าง ๆ ที่เลือกเรียนด้วย ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๓ สาเหตุที่นิสิตเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เทคนิคกับอาจารย์
เจ้าของภาษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ได้ฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง	๗๖	๖๓.๓๓
มีโอกาสฝึกให้ชินกับการฟังและการพูดโต้ตอบกับ เจ้าของภาษา	๑๑๘	๘๘.๑๗
ได้ฟังการใช้ศัพท์สำนวนบางอย่างที่เจ้าของ ภาษาเท่านั้นจะใช้ในการสนทนา	๗๑	๕๘.๑๗

ตัวเลขในตารางที่ ๑๓ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๘.๑๗ เลือกเรียน
กับอาจารย์เจ้าของภาษาเพราะมีโอกาสฝึกให้ชินกับการฟังและการพูดโต้ตอบกับเจ้าของ
ภาษา และนิสิตส่วนน้อยคือ ร้อยละ ๕๘.๑๗ เลือกเพราะได้ฟังการใช้ศัพท์สำนวนบางอย่าง
ที่เจ้าของภาษาเท่านั้นจะใช้ในการสนทนา

นอกจากนี้นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๑.๗๔ ที่เลือกเรียนกับอาจารย์เจ้าของภาษา
กวดยเหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ ๑๓ ยังได้แสดงเหตุผลต่าง ๆ ที่ไม่เลือกเรียน
กับอาจารย์ไทย ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๔ สาเหตุที่นิสิตไม่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคกับอาจารย์ไทย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชอบ เรียนภาษาอังกฤษกับคนไทย	๑๔	๑๕.๘๓
ไม่แน่ใจว่าการออกเสียงตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษ ของอาจารย์จะถูกต้อง	๓๕	๓๖.๕๐
อาจารย์ไทยมักจะเข้มงวดกับ เวลาเข้าห้อง เรียน ตลอดจนการทำแบบฝึกหัดของนิสิตมากกว่าอาจารย์ ต่างประเทศ	๑๗	๑๘.๑๗

ตัวเลขในตารางที่ ๑๔ ชี้ให้เห็นว่าในจำนวนนิสิต ๑๒๐ คนที่ไม่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทยนั้น ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๖.๕๐ ไม่เลือกเพราะไม่แน่ใจว่าการออกเสียงตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษของอาจารย์จะถูกต้อง คำตอบนี้สอดคล้องกับสาเหตุที่นิสิตเลือกเรียนกับอาจารย์เจ้าของภาษา โดยให้เหตุผลว่าที่เลือกเรียนด้วยเพราะต้องการฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง ดังปรากฏในตารางที่ ๑๓ แสดงว่านิสิตมีความคิดไว้ในเรื่องการออกเสียงแล้ว อาจารย์ไทยไม่สามารถสอนได้ถูกต้อง เหมือนอาจารย์เจ้าของภาษา นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๘.๑๗ ไม่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทย เพราะอาจารย์ไทยมักจะเข้มงวดกับ เวลาเข้าห้อง เรียนตลอดจนการทำแบบฝึกหัดของนิสิตมากกว่าอาจารย์ชาวต่างประเทศ

ส่วนนิสิตส่วนใหญ่ที่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทย ซึ่งมีจำนวน ๒๔๓ คน หรือร้อยละ ๒๕.๒๕ ได้ให้เหตุผลต่าง ๆ ที่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทยดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๕ สาขาที่นิสิตเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคกับอาจารย์ไทย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
รู้สึกเป็นกันเองมากกว่าเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ	๑๒๓	๕๐.๘๑
ถ้าจำเป็นอาจารย์สามารถอธิบายข้อสงสัยเป็นภาษาไทยได้	๑๘๑	๗๔.๖๐
อาจารย์ไทยสามารถอธิบายหลักไวยากรณ์ให้ชัดเจน เข้าใจง่ายกว่าอาจารย์เจ้าของภาษา ตลอดจนเข้าใจถึงสาเหตุความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่นักเรียนไทยมักใช้เสมอ ๆ	๑๕๖	๖๔.๒๐

ตัวเลขในตารางที่ ๑๕ ชี้ให้เห็นว่า ในจำนวนนิสิตร้อยละ ๖๔.๒๐ ที่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทยนี้ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๔.๒๐ เลือกเพราะถ้าจำเป็นแล้วอาจารย์สามารถอธิบายข้อสงสัยเป็นภาษาไทยได้ คำตอบนี้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตในเรื่องวิธีการสอน ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๒.๓๕ ต้องการให้อาจารย์อธิบายเป็นภาษาไทยบ้างเมื่อไม่เข้าใจ (๓.๓) แสดงว่านิสิตไม่สามารถเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยภาษาอังกฤษในกรณีที่เป็นเนื้อหาวิชายากกว่าธรรมดา หากแต่ต้องการคำอธิบายเป็นภาษาไทยจึงจะเข้าใจ นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๕๐.๘๑ ตอบว่าเลือกเรียนกับอาจารย์ไทยเพราะรู้สึกเป็นกันเองมากกว่าเรียนกับอาจารย์ต่างประเทศ

นอกจากนี้ นิสิตที่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทยจำนวนดังกล่าว ยังได้ให้เหตุผลต่าง ๆ ที่ไม่เลือกเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๖ สาเหตุที่นิสิตไม่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคกับอาจารย์
ชาวต่างประเทศ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
พูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ ทำให้ไม่กล้าซักถาม เมื่อ มีปัญหาในการเรียน	๓๐	๒๘.๘๑
ฟังไม่ทันทำให้เรียนไม่เข้าใจ	๑๑๐	๕๕.๒๗
อายุเพื่อนถ้าไม่สามารถตอบคำถามของอาจารย์ได้ อาจารย์อธิบายให้เข้าใจชัดเจนจริง ๆ ไม่ได้ เนื่องจาก จากในบางครั้งต้องการคำอธิบายเป็นภาษาไทยจึงจะ เข้าใจ	๒๑	๘.๖๔
มีความรู้สึกว่าอาจารย์ฝรั่งถูกคนไทยอยู่ในทีและ ไม่ชอบมารยาทบางอย่างของอาจารย์ฝรั่งอันเป็น ผลเนื่องมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม	๑๑๗	๓๖.๕๕
	๑๐	๔.๑๖

ตัวเลขในตารางที่ ๑๖ ชี้ให้เห็นว่า ในจำนวนนิสิต ๒๔๓ คน ที่ไม่เลือกเรียนกับ
อาจารย์ชาวต่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๖.๕๕ ให้เหตุผลที่ไม่เลือกเรียนกันว่า
เพราะอาจารย์ชาวต่างประเทศอธิบายให้เข้าใจชัดเจนจริง ๆ ไม่ได้เนื่องจากในบางครั้ง
ต้องการคำอธิบายเป็นภาษาไทยจึงจะเข้าใจ จะเห็นว่าคำตอบนี้สอดคล้องกับข้อสรุปความ
ซึ่งได้สรุปไว้ในตารางที่ ๑๕ ที่ว่า นิสิตไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษด้วยภาษาอังกฤษใน
กรณีนี้ที่เนื้อหาวิชายากกว่าธรรมดา นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๔.๑๖ ไม่เลือกเรียนกับอาจารย์
ชาวต่างประเทศเพราะมีความรู้สึกว่าอาจารย์ฝรั่งถูกคนไทยอยู่ในที ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมา
จากความแตกต่างทางวัฒนธรรม คำตอบนี้สอดคล้องกับสาเหตุที่นิสิตเลือกเรียนกับอาจารย์

ไทย ดังปรากฏในตารางที่ ๑๕ ที่ว่า นิสิตเลือกเรียนกับอาจารย์ไทยเพราะรู้สึกเป็นกันเองมากกว่าเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ

บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนนี้มีส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ในจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม ๓๗๔ คน มีผู้ตอบว่าชอบเรียนกับอาจารย์ที่มีลักษณะต่างๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๗ บุคลิกภาพของอาจารย์ที่นิสิตชอบเรียนด้วย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ให้คะแนนดี	๖๕	๑๗.๖๐
สอนดี เข้าใจง่าย	๒๑๐	๕๕.๕๖
อาจารย์ไม่ดูเวลาเข้าเรียนสาย	๕๐	๑๐.๖๐
มีความรู้ทั้งทางภาษาและวิธีการสอน	๒๕๐	๖๓.๕๕
มีความเข้าใจและความเป็นกันเองต่อนิสิต	๑๐	๒.๖๕

ตัวเลขในตารางที่ ๑๗ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๓.๕๕ ชอบเรียนกับอาจารย์ที่มีความรู้ทั้งทางภาษาและวิธีการสอน และส่วนน้อยคือร้อยละ ๒.๖๕ ชอบเรียนกับอาจารย์ที่มีความเข้าใจและความเป็นกันเองต่อนิสิต

และในทางตรงกันข้าม นิสิตจำนวนดังกล่าวยังได้ตอบว่า ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๘ บุคลิกภาพของอาจารย์ที่นิสิตไม่ชอบเรียนด้วย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
พูดทวนซ้ำใจยาก	๑๔๗	๓๙.๘๕
พูดซ้ำซากนารำคาญ	๑๒๑	๓๒.๐๑
เอาจริงเอาจัง เกินไป ไม่มีอารมณ์ขัน	๑๕๕	๔๒.๖๕
พูดคอยชวนให้วังวนอน	๑๕๓	๔๑.๖๖

ตัวเลขในตารางที่ ๑๘ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๒.๖๕ ไม่ชอบเรียนกับอาจารย์ที่เอาจริงเอาจัง เกินไป ไม่มีอารมณ์ขัน และส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๒.๐๑ ไม่ชอบเรียนกับอาจารย์ที่พูดซ้ำซากนารำคาญ

โดยปกติแล้ว ในภาคปลายของปีการศึกษา จะมีการสับเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอน ประจำกลุ่มให้ต่างไปจากภาคต้น นิสิตส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๕๓.๗๐ ตอบว่าเป็นการสมควรแล้ว เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ และส่วนน้อยคือร้อยละ ๒๗.๒๕ ตอบว่าไม่สมควร เพราะคุ้นเคยกับวิธีการสอนของอาจารย์คนเดิมอยู่แล้ว

ในก้านอาจารย์ผู้สอนนี้ มีนิสิตให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาเป็นจำนวน ๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๖ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่นำมาเสนอถึงปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๘ ข้อเสนอแนะของนิสิตในเรื่องอาจารย์ผู้สอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ควรมีความรู้ในด้านวิศวกรรมบ้าง เพื่อ จะได้อ่านอธิบายบทเรียนให้นิสิตเข้าใจได้ แจ่มชัดขึ้น	๖๒	๗๗.๕๐
อาจารย์ควรมีเวลาพูดคุยกับนิสิตบ้างก่อนเริ่ม การสอนในแต่ละชั่วโมง	๓๐	๔๗.๕๐
อาจารย์ควรกระตุ้นให้นิสิตเกิดความกล้าและ ความต้องการที่จะพูดอังกฤษ	๒๘	๓๕.๐๐
อาจารย์ควรเอาใจใส่นิสิตโดยทั่วถึง โดยเฉพาะ นิสิตที่เรียนไม่ค่อยเก่ง	๑๘	๑๗.๕๐

ตัวเลขในตารางที่ ๑๘ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๗.๕ เสนอว่า
อาจารย์ควรมีเวลาพูดคุยกับนิสิตบ้างก่อนเริ่มการสอนในแต่ละชั่วโมง และนิสิตส่วนน้อย
คือร้อยละ ๑๗.๕๐ เสนอว่าอาจารย์ควรเอาใจใส่นิสิตโดยทั่วถึง โดยเฉพาะนิสิตที่เรียน
ไม่ค่อยเก่ง จะเห็นว่าข้อเสนอเหล่านี้สอดคล้องกับลักษณะของอาจารย์ที่นิสิตชอบเรียนด้วย
ดังปรากฏในตารางที่ ๑๗ ที่ว่าชอบเรียนกับอาจารย์ที่มีความเข้าใจและความเป็นกันเอง
ต่อนิสิต และยังสอดคล้องกับสาเหตุที่นิสิตชอบเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๑ ซึ่ง
เป็นเพราะชอบอาจารย์ผู้สอนซึ่งใจดี และมีมนุษยสัมพันธ์กับนิสิตดีมาก ดังปรากฏในตาราง
ที่ ๓ แสดงว่านิสิตต้องการให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในชั้นปีที่ ๒ มีความ
เป็นกันเองและความเข้าใจต่อนิสิต

๓.๕ เวลาเรียนและการแบ่งกลุ่มผู้เรียน

๓.๕.๑ เวลาเรียน

เวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคนี้จัดไว้ ๔ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ โดยแบ่ง เป็นชั่วโมงที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ ศัพท์สำนวน ตลอดจนการอ่านเอาเรื่อง การทำแบบฝึกหัดท้ายบท และห้องปฏิบัติการทางภาษา ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามซึ่ง มีทั้งสิ้น ๓๗๔ คน นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๔.๔๔ เห็นว่าเวลาเรียนที่จัดไว้ นั้นเหมาะสม แล้ว และส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๓๐ เห็นว่า เวลาเรียนที่จัดไว้ น้อยเกินไป ซึ่งตรงข้ามกับนิสิตอีกจำนวนหนึ่งคือร้อยละ ๔.๔๔ ที่เห็นว่า เวลาเรียนที่จัดไว้ มากเกินไป นิสิตกลุ่มนี้มีความเห็นว่าควรยกเลิกชั่วโมงเรียนบางชั่วโมง โดยให้ความเห็นต่าง ๆ กันในเรื่องชั่วโมงที่ควรที่จะยกเลิก ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๐ ชั่วโมงที่ควรที่จะยกเลิก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ไวยากรณ์	๓๓	๘๗.๐๖
ศัพท์สำนวน ตลอดจนการอ่านเอาเรื่อง	-	-
การทำแบบฝึกหัดท้ายบท	๒๓	๖๑.๖๕
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	๑๐	๒๕.๕๑

ตัวเลขในตารางที่ ๒๐ ชี้ให้เห็นว่านิสิตที่เห็นว่าเวลาเรียนที่จัดไว้ น้อยเกินไปสมควรจะยกเลิกชั่วโมงเรียนลงบ้างนั้น ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๗.๐๖ เห็นว่าควรยกเลิก ชั่วโมงไวยากรณ์ ส่วนน้อยคือร้อยละ ๒๕.๕๑ เห็นควรยกเลิกชั่วโมงห้องปฏิบัติการทางภาษา ส่วนชั่วโมงศัพท์สำนวน ตลอดจนการอ่านเอาเรื่องนั้น ไม่มีนิสิตเสนอให้ยกเลิกเลย

เห็นว่าสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนิสิตซึ่งคิดจะหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านตำราซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ดังปรากฏในตารางที่ ๕ และสอดคล้องกับความเห็นของนิสิตส่วนใหญ่ที่ว่าทักษะที่สำคัญเป็นอันดับแรกและควรฝึกให้มากสำหรับนิสิตวิศวกรรมศาสตร์คือทักษะในการอ่าน ดังปรากฏในผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ว่าด้วยเนื้อหาวิชา (๓.๒)

๓.๕.๒ การแบ่งกลุ่มผู้เรียน

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค จะแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ ๒๐ - ๒๕ คน ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๓๔ คน มีผู้มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการแบ่งกลุ่มผู้เรียน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๑ ความเห็นของนิสิตในเรื่องการแบ่งกลุ่มผู้เรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้เรียนมากเกินไป อาจารย์เอาใจใส่ไม่ทั่วถึง	๒๗	๑๗.๗๒
จำนวนผู้เรียนพอเหมาะแล้ว	๒๗๖	๘๑.๘๖
จำนวนผู้เรียนน้อยไป ควรเพิ่มมากกว่านี้	๒	๐.๕๒

ตัวเลขในตารางที่ ๒๑ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๑.๘๖ เห็นว่าจำนวนผู้เรียนพอเหมาะแล้ว และส่วนน้อยคือเพียงร้อยละ ๐.๕๒ เห็นว่าจำนวนผู้เรียนน้อยไป ควรเพิ่มมากกว่านี้

นอกจากเรื่องจำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแล้ว นิสิตยังได้แสดงความเห็นในเรื่องการแบ่งประเภทของผู้เรียนอีกด้วย นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๖.๘๑ เห็นว่าควรแบ่งผู้เรียนคละกันไประหว่างนิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน เห็นว่าสอดคล้องกับความเห็น

ของนิสิตที่ว่าเนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับทุกสาขาวิชาทางวิศวกรรม เพราะเป็นความรู้พิเศษที่น่าสนใจ (๓.๒) และนิสิตส่วนน้อยก็ร้อยละ ๓๓.๖๐ เห็นว่าการแบ่งประเภทของผู้เรียนควรทำโดยรวมนิสิตที่เรียนวิชาเอกเหมือนกันไว้กลุ่มเดียวกัน นับว่าสอดคล้องกับเหตุผลที่นิสิตอีกกลุ่มคิดว่าเนื้อหาวิชาควรเกี่ยวข้องกับเฉพาะสาขาวิชาที่นิสิตเลือกเป็นวิชาเอก ดังปรากฏในตารางที่ ๕

๓.๖ ความสนใจในรายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตร

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๓๔ คน มีผู้สนใจในรายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรต่าง ๆ กัน และระดับความสนใจนั้นยังแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ สนใจมาก สนใจบ้าง และไม่คอยสนใจ รายการที่มีผู้สนใจมากได้นำมาเสนอตั้งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๖.๑ รายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรที่นิสิตมีความสนใจมาก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	๒	๖.๕๖
เพลงสากล	๔	๒.๐๘
ภาพยนตร์	๔	๑.๐๖
หนังสือพิมพ์รายวัน	๑๕	๕.๐๓
นิตยสารทางวิชาการ	๓๖	๘.๕๓
นวนิยาย	-	-

ตัวเลขในตารางที่ ๒๖.๑ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘.๕๓ สนใจมากในการอ่านนิตยสารทางวิชาการ

ตารางที่ ๒๒.๒ รายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรที่นิสิตมีความสนใจบ้าง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	๘	๒.๐๘
เพลงสากล	๑๖	๓.๑๓
ภาพยนตร์	๒๔	๖.๓๔
หนังสือพิมพ์รายวัน	๓๖	๘.๕๓
นิตยสารทางวิชาการ	๑๘	๔.๕๖
นวนิยาย	๕	๒.๓๘

ตัวเลขในตารางที่ ๒๒.๒ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘.๕๓ มีความสนใจบ้างในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน

ตารางที่ ๒๒.๓ รายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรที่นิสิตไม่มีความสนใจเลย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	๒๕	๖.๐๑
เพลงสากล	๑๕	๓.๕๓
ภาพยนตร์	๒๑	๕.๒๖
หนังสือพิมพ์รายวัน	๑๖	๓.๑๓
นิตยสารทางวิชาการ	๔	๑.๐๔
นวนิยาย	๘	๑๖.๖๘

ตัวเลขในตารางที่ ๒๒.๓ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๑๒.๖๔ ไม่มีความสนใจเลยในการอ่านนวนิยาย

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า รายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรที่นิสิตสนใจมากที่สุดคือการอ่านนิตยสารทางวิชาการ รายการที่สนใจบ้าง คือ การอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน และที่ไม่สนใจเลยคือการอ่านนวนิยาย จะเห็นว่ารายการนอกหลักสูตรที่นิสิตสนใจนั้นล้วนแต่เป็นการอ่านทั้งสิ้น นับว่าสอดคล้องกับความเห็นของนิสิตส่วนใหญ่ที่ว่าทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษที่สำคัญมากเป็นอันดับแรก และควรฝึกให้มากสำหรับนิสิตวิศวกรรมศาสตร์คือทักษะในการอ่าน (๓.๒)

ในค่านความสนใจที่มีต่อรายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรนี้มีนิสิตให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาเป็นจำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะดังกล่าวได้นำมาประมวล เสนอทั้งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๓ ข้อเสนอของนิสิตในเรื่องความสนใจที่มีต่อรายการภาษาอังกฤษนอกหลักสูตร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรจัดฉายภาพยนตร์ทางวิชาการประกอบบทเรียน	๕๐	๔๐.๖๔
ควรจัดให้มีการอภิปรายหรือบรรยายเกี่ยวกับวิชาการเป็นภาษาอังกฤษโดยนิสิต:	๑๒	๑๕.๓๕
ควรแทรกเกมส์ต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษลงในบทเรียน เช่น ปริศนาอักษรไขว้	๒๖	๔๑.๕๓
ควรตั้งชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร	๔๐	๖๔.๕๑

ตัวเลขในตารางที่ ๒๓ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๐.๖๔ เสนอว่า
ควรจัดภาพยนตร์ทางวิชาการประกอบบทเรียน และส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๙.๓๕ เสนอ
ว่าควรมีการอภิปรายหรือบรรยายเกี่ยวกับวิชาการเป็นภาษาอังกฤษโดยนิสิต

๓.๗ ห้องปฏิบัติการทางภาษา

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๓๔ คน ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๐.๖๔ ตอบ
ว่าชอบ เข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา และส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๙.๓๕ ตอบว่าไม่
ชอบ นิสิตส่วนใหญ่ที่ตอบว่าชอบ เข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาให้เหตุผลต่าง ๆ
ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๔ สาเหตุที่นิสิตชอบ เข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นโอกาสได้พบทบทวนที่ผ่านไปแล้ว	๑๓๑	๘๖.๕๕
ได้ฟังการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องจากเจ้าของ ภาษาอย่างชัดเจนและไม่จำกัดจำนวนครั้ง	๒๔๘	๘๖.๖๔
ได้ฝึกหัดการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยไม่อายว่า เพื่อนจะไคยิน	๕๖	๓๑.๕๘
ห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศ	๕๓	๓๐.๕๕
มีโอกาสดังเสียงตัวเอง	๑๖๔	๕๐.๖๖

ตัวเลขในตารางที่ ๒๔ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๖.๖๔ ชอบ เข้าเรียน
ในห้องปฏิบัติการทางภาษา เพราะ เป็นโอกาสได้ฟังการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องจาก
เจ้าของภาษาอย่างชัดเจน และไม่จำกัดจำนวนครั้ง นับว่าคำตอบนี้สอดคล้องกับคำตอบ

ที่นิสิตเลือกเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคกับเจ้าของภาษาโดยให้เหตุผลว่าเพราะได้ฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง ดังปรากฏในตารางที่ ๑๓ และยังสอดคล้องกับเหตุผลที่นิสิตกลุ่มนี้ไม่เลือกเรียนกับอาจารย์ไทย เพราะไม่แน่ใจว่าการออกเสียงตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษของอาจารย์จะถูกต้อง ดังปรากฏในตารางที่ ๑๓ แสดงว่าคำตอบที่ได้จากตารางที่ ๒๓ นี้ยืนยันความคึกของนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๗๔ ของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม (๓.๔) ที่ว่าการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีและถูกต้อง โดยเฉพาะในเรื่องการออกเสียงนั้นจะต้องเรียนกับอาจารย์เจ้าของภาษาไม่ใช่กับอาจารย์ไทย นิสิตส่วนน้อยที่ตอบว่าชอบเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาคือร้อยละ ๓๐.๕๕ ตอบว่าชอบเรียนเพราะห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศ

ส่วนนิสิตที่ตอบว่าไม่ชอบเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาซึ่งมีร้อยละ ๑๐.๕๕ ให้เหตุผลต่าง ๆ ที่ไม่ชอบเรียนดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๕ สาเหตุที่นิสิตไม่ชอบเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนซ้ำของเดิมทำให้หน้าเบื่อและเสียเวลา	๒๐	๔๘.๗๘
บทเรียนมีความยาวเกินไป	๑๐	๒๔.๓๙
ยากเกินไป ฟังและพูดตามไม่ทัน	๓๐	๗๓.๑๗
แบบฝึกหัดทำขมขื่นยากเกินไป	๖	๑๔.๖๓
อาจารย์เข้มงวดเรื่อง เวลาเข้าเรียนและการให้คะแนนในการทำแบบฝึกหัด	๑๒	๒๙.๒๖

ตัวเลขในตารางที่ ๒๕ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๓.๑๗ ไม่ชอบเข้าเรียนเพราะบทเรียนยากเกินไป ฟังและพูดตามไม่ทัน และส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๔.๖๓

ไม่ชอบ เพราะแบบฝึกหัดทำขมหายากเกินไป

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๗๘ คน นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๖.๕๔ ตอบว่า
ห้องปฏิบัติการทางภาษานั้นได้ผลให้ประโยชน์แก่ผู้เรียน และนิศิตน้อย คือร้อยละ ๒.๘๑
ตอบว่าไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด นิสิตกลุ่มนี้ได้ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตาราง
ต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๒ สาเหตุที่นิสิตเห็นว่าห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่มีประโยชน์
แต่อย่างใดต่อผู้เรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนนิสิตที่เข้าเรียนในแต่ละกลุ่มนั้นมากเกินไปบางครั้งเมื่ออุปกรณ์บางเครื่องชำรุด จึงมีนิสิตบางคนไม่ได้เรียนในชั่วโมงนั้น	๓	๒๗.๒๗
เมื่อนิสิตมีปัญหาร่วมกันหลายคนในเวลาเดียวกัน อาจารย์ที่คุมการสอนไม่สามารถตอบคำถามของทุกคนได้ในทันที ทำให้นิสิตบางคนปล่อยให้ข้อสงสัยนั้นผ่านไป	๖	๕๘.๕๔
นิสิตสามารถควบคุมการใช้เครื่องอุปกรณ์ของตนเอง คังนั้นบางคนจึงเปิดเทปฟังเป็นขเพียงบางคนเพื่อจะจบ เทปนั้นในเวลาอันสั้น	๘	๗๒.๗๒
แบบฝึกหัดประกอบบทเรียนยากเกินไป นิสิตต้องเปิดเทปฟัง เฉพาะส่วนที่เป็นคำตอบซ้ำ ๆ ซาก ๆ ทำให้ความสนใจที่ควรมีต่อการออกเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องลดน้อยลง	๑๐	๘๐.๘๐

ตัวเลขในตารางที่ ๒๖ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๐.๘๐ ทอบว่า ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด เพราะแบบฝึกหัดทำยบทยากเกินไป นิสิตต้อง เปิดเทปฟัง เฉพาะส่วนที่เป็นคำตอบซ้ำ ๆ ซาก ๆ ทำให้ความสนใจที่ควรจะมีต่อการออกเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องลดน้อยลง จะเห็นว่าคำตอบนี้สอดคล้องกับ เหตุผลที่ นิสิตไม่ชอบ เข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา เพราะเห็นว่าแบบฝึกหัดทำยบทยากเกินไป ดังปรากฏในตารางที่ ๒๔ และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๒๗.๒๗ เห็นว่าไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด เพราะจำนวนนิสิตที่เข้าเรียนแต่ละกลุ่มนั้นมากเกินไป บางครั้ง เมื่ออุปกรณ์ทาง เครื่องซักซ้อม จึงมีนิสิตบางคนไม่ได้เรียนในชั่วโมงนั้น

ในค่านห้องปฏิบัติการทางภาษานี้ มีนิสิตให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาเป็นจำนวน ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๘๗ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้นำเสนอ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๗ ข้อเสนอแนะของนิสิตในค่านห้องปฏิบัติการทางภาษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ยกเลิกการเก็บคะแนนเพื่อ นิสิตจะ เลิกพะวงและหันไปสนใจกับการหัดออกเสียงอย่างจริงจัง	๔๘	๘๐.๐๐
ควรมีเพลงสากลแทรกประกอบ เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศให้นิสิต เกิดความสนุกในการเรียน	๕๑	๘๕.๐๐
เนื่องจากบทเรียนยาวและยากมากจึงควรมีพิมพ์บทเรียนนั้นแจกนิสิตเพื่อสะดวกในการติดตาม	๘๒	๙๐.๐๐

ตัวเลขในตารางที่ ๒๗ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๕.๐๐ เสนอให้มี เพลงสากลแทรกประกอบ เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศให้นิสิต เกิดความ

สนุกในการเรียน และส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๐.๐๐ เสนอว่าเนื่องจากบทเรียนยาวและยาก มากจึงควรพิมพ์บทเรียนนั้นแจกนิสิตเพื่อสะดวกในการติดตาม

๓.๘ การวัดผลและการประเมินผล

๓.๘.๑ การวัดผล

วิชาภาษาอังกฤษ เทคนิควางระเบียบการคิดคะแนนไว้ดังนี้ คือ คะแนนเก็บ ๔๐ % (ประกอบด้วยคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนปกติ ๓๐ % และในชั้นปฏิบัติการทางภาษา ๑๐ %) และคะแนนสอบ ๖๐ % นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๓๐.๖๓ ตอบว่าระเบียบนี้เหมาะสมแล้ว นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๔.๓๔ ตอบว่ายังไม่เหมาะสม นิสิตที่ตอบว่าระเบียบการเก็บคะแนนยังไม่เหมาะสมนี้ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๒๒.๓๖ ตอบว่าเพราะคะแนนเก็บมากเกินไป และส่วนน้อยคือร้อยละ ๖.๓๖ ตอบว่า เพราะคะแนนเก็บน้อยเกินไป

ในเรื่อง ระเบียบการคิดคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ เทคนิคนี้ นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคือ ๓๗๔ คน (คือรวมทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับระเบียบการคิดคะแนนเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้) มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่อง ระเบียบการคิดคะแนนที่คิดว่าควรจะเป็น ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๔ ระเบียบการคิดคะแนนที่นิสิตคิดว่าควรจะเป็น

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรแบ่งเป็นคะแนนเก็บ ๓๐ % คะแนนสอบ ๗๐ %	๔๐	๒๑.๑๖
ควรแบ่งเป็นคะแนนเก็บ ๕๐ % คะแนนสอบ ๕๐ %	๔๔	๑๑.๖๔
ควรแบ่งเป็นคะแนนเก็บ ๖๐ % คะแนนสอบ ๔๐ %	๑๔	๓.๗๐
ควรแบ่งเป็นคะแนนเก็บ ๔๐ % คะแนนสอบ ๖๐ %	๑๗๔	๔๖.๐๓

ตัวเลขในตารางที่ ๒๔ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๖.๐๓ เห็นว่าควรแบ่งเป็นคะแนนเก็บ ๕๐ % คะแนนสอบ ๖๐ % จะเห็นได้ว่าคำตอบนี้สอดคล้องกับคำตอบของนิสิตส่วนใหญ่ที่เห็นว่าระเบียบการศึกษาระดับปริญญาตรีภาษาอังกฤษเทคนิคเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้เหมาะสมแล้ว (๓.๔.๑) นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๓๐ เห็นว่าควรแบ่งเป็นคะแนนเก็บ ๖๐ % คะแนนสอบ ๕๐ %

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๓๔ คนนี้ ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๐.๕๕ เห็นว่าควรมีคะแนนเก็บ และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๕ เห็นว่าไม่ควรมีคะแนนเก็บ นิสิตส่วนใหญ่ที่คิดว่าควรมีคะแนนเก็บนี้ ให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๕ สาเหตุที่นิสิตคิดว่าควรมีคะแนนเก็บ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ทำให้เอาใจใส่ในการเรียนโดยสม่ำเสมอ	๒๒๙	๕๙.๕๗
เป็นการช่วยผู้ที่เอาใจใส่ในการเรียนตลอดปี แต่สอบไม่ไค้	๑๕๓	๖๖.๕๒
เป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่เอาใจใส่ในการเรียนดี และทำคะแนนสอบได้คะแนนสูงขึ้น	๑๑๔	๔๙.๕๗

ตัวเลขในตารางที่ ๒๕ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๙.๕๗ เห็นว่าควรมีคะแนนเก็บ เพราะทำให้สนใจเอาใจใส่ในการเรียนโดยสม่ำเสมอ และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๕ เห็นว่าไม่ควรมีคะแนนเก็บ เพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่เอาใจใส่ในการเรียนดี และทำคะแนนสอบได้คะแนนสูงขึ้น

ส่วนนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓.๕ ที่คิดว่าไม่ควรมีคะแนนเก็บนั้นให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๐ สาเหตุที่นิสิตคิดว่าไม่ควรมีคะแนนเก็บ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจที่จะคว่ำรารหนักครั้ง เกี่ยวก่อนสอบ	๕	๓๐.๐๐
ล่อใจให้กระทำทุจริต เช่น แอบลอกคำตอบจากเพื่อน เพราะต้องการได้คะแนนเก็บ	๒๘	๕๓.๓๓
เกียจคร้านที่จะเข้าเรียนโดยสม่ำเสมอตลอดปี	๔	๑๓.๓๓

ตัวเลขในตารางที่ ๓๐ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๓.๓๓ เห็นว่าไม่ควร
มีคะแนนเก็บ เพราะเป็นการล่อใจให้กระทำทุจริต เช่น แอบลอกคำตอบจาก เพื่อนเพราะต้อง
การได้คะแนนเก็บ และนิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๑๓.๓๐ เห็นว่าไม่ควรเพราะ เกียจคร้านที่
จะเข้าเรียนโดยสม่ำเสมอตลอดทั้งปี

โดยปกติแล้ววิชาภาษาอังกฤษเทคนิคนี้ ไม่มีการทดสอบอื่น ๆ ในระหว่างภาค
การศึกษา ในเรื่องนี้นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๓.๖๕ มีความเห็นว่าควรมีการทดสอบและ
นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๓.๖๕ เห็นว่าไม่ควรมีการทดสอบ

นิสิตส่วนใหญ่ที่เห็นว่าควรมีการทดสอบให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตาราง
ต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๑ สาเหตุที่นิสิตคิดว่าควรมีการทดสอบอื่น ๆ ในระหว่างภาคการ-
ศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดโอกาสให้นิสิตเข้าใจแนวข้อสอบในภาคปลายการศึกษา	๑๒๐	๖๐.๓๐
เป็นการทบทวนบทเรียนที่ผ่านไปแล้ว	๑๓๓	๖๖.๓๓
เป็นการกระตุ้นให้นิสิตมีความสนใจในการเรียน	๑๘๖	๙๓.๓๓

ตัวเลขในตารางที่ ๓๑ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๙๓.๓๓ เห็นว่าควรมีการทดสอบ เพราะเป็นการกระตุ้นให้นิสิตมีความสนใจในการเรียน จะเห็นว่าการทดสอบนี้สอดคล้องกับความเห็นของนิสิตที่ว่าควรมีคะแนนเก็บ เพราะทำให้นิสิตเอาใจใส่ในการเรียนโดยสม่ำเสมอ ดังปรากฏในตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่าคะแนนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้นิสิตมีความสนใจในการเรียน นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๖๐.๓๐ เห็นว่าควรมีการทดสอบ เพราะเป็นโอกาสให้นิสิตเข้าใจแนวข้อสอบในภาคปลายการศึกษา ส่วนนิสิตที่ตอบว่าไม่ควรมีการทดสอบนั้นให้เหตุผลต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางต่อไป

ตารางที่ ๓๒ สาเหตุที่นิสิตคิดว่าไม่ควรมีการทดสอบอื่น ๆ ในระหว่างภาค
การศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
มีการทำแบบฝึกหัดและเก็บคะแนนอยู่แล้วทุกอาทิตย์	๔๔	๖๗.๒๐
เสียเวลาซึ่งอาจใช้ทบทวนวิชาอื่นซึ่งสำคัญกว่า	๕๔	๘๖.๕๐
ไม่ยุติธรรมเนื่องจากการทดสอบนิสิตแต่ละกลุ่มไม่อาจ ทำได้ในเวลาเดียวกัน นิสิตที่ทดสอบก่อนจึงเสีย เปรียบนิสิตที่ทดสอบทีหลัง	๑๑๑	๘๘.๕๐

ตัวเลขในตารางที่ ๓๒ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๘.๕๐ เห็นว่าไม่ควรมีการทดสอบอื่น ๆ เพราะไม่ยุติธรรมเนื่องจากการทดสอบนิสิตแต่ละกลุ่มไม่อาจทำได้ในเวลาเดียวกัน นิสิตที่ทดสอบก่อนจึงเสียเปรียบนิสิตที่ทดสอบทีหลัง คำตอบนี้สอดคล้องกับสรุปความของตารางที่ ๓๑ ที่ว่า คะแนนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้นิสิตมีความสนใจในการเรียน แสดงว่า นิสิตคำนึงถึงเรื่องคะแนน การเสียเปรียบในการได้คะแนนอยู่มากในการเรียนภาษาอังกฤษ นิสิตส่วนน้อยคือร้อยละ ๘๖.๕๐ เห็นว่าไม่ควรมีการทดสอบอื่น ๆ เพราะเสียเวลาซึ่งอาจใช้ทบทวนวิชาอื่นซึ่งสำคัญกว่า

๓.๔.๒ การประเมินผล

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๓๓๕ คน มีผู้ตอบว่าเท่าที่เรียนภาษาอังกฤษเทคนิคไปแล้ว สามารถใช้ทักษะต่าง ๆ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ได้มากขึ้นแตกต่างกัน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๓.๑ ทักษะซึ่งนิสิตใช้ได้ดีมาก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ฟัง	๑๖	๔.๒๓
พูด	๒	๐.๕๒
อ่าน	๒๔	๖.๓๔
เขียน	๑๒	๓.๑๗

ตัวเลขในตารางที่ ๓๓.๑ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖.๓๔ ใช้ทักษะในการอ่านได้ดีมาก

ตารางที่ ๓๓.๒ ทักษะซึ่งนิสิตใช้ได้ดีพอใช้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ฟัง	๑๗๓	๔๕.๗๗
พูด	๗๔	๒๐.๒๓
อ่าน	๒๕๐	๖๖.๑๐
เขียน	๒๐๘	๕๕.๐๓

ตัวเลขในตารางที่ ๓๓.๒ ชี้ให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๖.๑๐ ใช้ทักษะในการอ่านได้ดีพอใช้

ตารางที่ ๓๓.๓ ทักษะซึ่งนิสิตใช้ไม่ค่อยได้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ฟัง	๑๒๘	๓๓.๘๖
พูด	๒๒๓	๕๘.๘๘
อ่าน	๔๘	๑๒.๖๘
เขียน	๑๐๑	๒๖.๓๒

ตัวเลขในตารางที่ ๓๓.๓ ชี้ให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๘.๘๘ ใช้ทักษะในการพูดไม่ค่อยได้

จากตารางที่ ๓๓ นี้ จะเห็นว่า การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในคณะวิศวกรรมศาสตร์นี้ ได้ผลสนองความต้องการของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถใช้ทักษะในการอ่านได้มากกว่าทักษะอื่นๆ นับว่าได้ผลสนองข้อเสนอของนิสิตส่วนใหญ่ในเรื่อง เนื้อหาวิชาที่ว่า ทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษที่สำคัญและควรฝึกให้มากสำหรับนิสิตวิศวกรรมศาสตร์นั้นคือ การอ่าน (๓.๖.๑) เพราะเป็นประโยชน์ในการอ่านตำราทางวิศวกรรม (ตารางที่ ๒) และช่วยเหลือในกรณีที่นิสิตศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านตำราซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษ (ตารางที่ ๕)

เมื่อประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคแล้ว ปรากฏว่านิสิตมีความสามารถในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและช่วยในการศึกษาตำราทางวิศวกรรมซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้มากน้อยแตกต่างกัน กล่าวคือนิสิตส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๖.๐๕ ตอบว่าใช้ได้พอใช้ ร้อยละ ๒๔.๓๔ ตอบใช้ได้ค่อนข้างดี ร้อยละ ๔.๘๑ ตอบว่าใช้เกือบไม่ได้ และไม่มีนิสิตตอบว่าใช้ได้มากมาย จึงอาจสรุปได้ว่า การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคในชั้นปีที่ ๒ นี้ ได้ผลอยู่ในขั้นพอใช้